

به نام خدا

دانشگاه شهید چمران اهواز

دانشکده علوم ریاضی و کامپیوتر

پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته:
ریاضی محض

عنوان:

نگاشت های همبند روی منیفلد های فینسلر

نگارنده:

مریم تنیده

اساتید راهنما:

دکتر سینا هدایتیان

دکتر علی رضایی علی آباد

استاد مشاور:

دکتر عبدالمحمد فوزانفر

بهمن ۸۸

تقدیم به آنها که به من آموختند

گل را
عشق را
شعر را
حرمت را
رنگ را
آهنگ را

پدر و مادرم

دیوانه‌گرش پندوبی کاربندد
وربندنی سلسله درهم کسلاند

تقدیر و تشکر

نکته بس مهم که اشاره بدان لازم و به جاست، سپاسگزاری از عزیزانی است که در این راه یار و یاورم بوده اند، از جناب آقای دکتر هدایتیان استاد راهنمای گرامیم که در همه مراحل تدوین این تحقیق دلسوزانه حامی و مشوق من بوده اند صمیمانه تشکر و قدردانی نموده و برایشان آرزوی سربلندی و پیروزی می‌نمایم. همچنین از آقایان دکتر رضایی (استاد راهنمای دوم)، دکتر فروزانفر (استاد مشاور)، دکتر کرمزاده (داور) و دکتر مهربابی (داور) به خاطر قبول زحمت مطالعه تحقیق و ارائه تذکرات مفید سپاسگزاری می‌کنم.

مریم تنیده

بهمن ۸۸

چکیده

نام خانوادگی: تنیده نام: مریم
عنوان پایان نامه: نگاشتهای هم‌دیس روی منیفلدهای فینسلر
اساتید راهنما: دکتر سینا هدایتیان، دکتر علی رضایی علی آباد
استاد مشاور: دکتر عبدالمحمد فروزانفر
درجه تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: ریاضی گرایش: محض
محل تحصیل: دانشگاه شهید چمران اهواز دانشکده: علوم ریاضی و کامپیوتر
تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۳۸۸/۱۱/۱۷ تعداد صفحات: ۸۳
واژه‌های کلیدی: میدان برداری هم‌دیس، ترفیع یافته ی کامل، منیفلد فینسلری، فضای مماس، متر ترفیع یافته، متجانس، میدان برداری نگهدارنده ی تار
چکیده: فرض کنیم (M, g) منیفلدی فینسلری، TM فضای مماس بر آن و \tilde{g} متر ریمان مشتق شده از g روی TM باشد. آنگاه هر میدان برداری هم‌دیس ترفیع یافته کامل روی M متجانس است.

به نام خدا

نتیجه ارزشیابی پایان نامه دوره کارشناسی ارشد

بدین وسیله گواهی می شود پایان نامه خانم مریم تنیده دانشجوی رشته ریاضی محض از دانشکده علوم ریاضی و کامپیوتر به شماره دانشجویی ۸۶۲۵۲۰۵ تحت عنوان

نگاشت های همدیس روی منیفلد های فینسلر

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۷ توسط هیات داوران مورد ارزشیابی قرار گرفت و با درجه عالی تصویب گردید.

امضا	مرتبه علمی	۱- هیات داوران
	استادیار	الف) استاد راهنمای اول: دکتر سینا هدایتیان
	دانشیار	ب) استاد راهنمای دوم: دکتر علی رضایی علی آباد
	استادیار	ج) استاد مشاور: دکتر عبدالمحمد فروزانفر
	استاد	د) داور اول: دکتر امیدعلی شهنی کرمزاده
	استادیار	ه) داور دوم: دکتر محمد حسین مهربانی
	استادیار	و) نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر نسرین شیرعلی
	استادیار	۲- مدیر گروه: دکتر سینا هدایتیان
	استادیار	۳- معاون پژوهشی تحصیلات تکمیلی: دکتر منصور سراج
	استاد	۴- مدیر کل تحصیلات تکمیلی: دکتر رحیم پیغان

فهرست مطالب

۸	پیشگفتار
۱۰	۱ تعاریف و قضایای مورد نیاز
۱۰	۱.۱ تاریخچه
۱۱	۲.۱ منیفلد دیفرانسیل پذیر و کلاف مماس بر آن
۱۷	۲ فضای فینسلر
۱۷	۱.۲ مقدمه
۱۷	۲.۲ منیفلد ریمانی
۲۰	۳.۲ منیفلد فینسلری
۲۳	۴.۲ منیفلد مینکوفسکی
۲۴	۵.۲ منیفلد راندرز
۳۱	۶.۲ ساختار فینسلر معکوس پذیر
۳۲	۷.۲ هموستار خطی و غیر خطی
۴۰	۳ مشتق لی
۴۰	۱.۳ مقدمه
۴۰	۲.۳ مشتق لی
۵۳	۳.۳ معرفی چند نگاشت خاص
۵۵	۴ میدان های برداری همدیس روی کلاف مماس بر منیفلدهای ریمانی
۵۵	۱.۴ مقدمه
۵۶	۲.۴ میدان های برداری ترفیع یافته کامل روی TM

۶۳	۵	میدانهای برداری همدیس روی کلاف مماس بر منیفلدهای فینسلر
۶۳	۱.۵	مقدمه
۶۴	۲.۵	میدانهای برداری همدیس روی منیفلد فینسلر
۷۶		واژه نامه فارسی به انگلیسی
۷۸		واژه نامه انگلیسی به فارسی
۸۱		کتاب نامه

پیشگفتار

هندسۀ فینسلر^۱ شاخه‌ای از هندسه ریمانی است و شاخه نسبتاً جوانی از هندسه دیفرانسیل کلاسیک نیز می‌باشد که کاربردهای فراوانی در علوم از جمله فیزیک نظری و بیولوژی دارد.

نظریه ساختن یک فضا با متر تعمیم یافته ریمان نخستین بار در سال ۱۹۱۸ توسط پائول فینسلر بیان شد و مراحل آن به انجام رسید. سپس در سال ۱۹۲۰ این کار توسط ریاضی دانانی چون سینج^۲، تیلور^۳ و به ویژه بروالد^۴ به عنوان تعمیمی از هندسه ریمان گسترش یافت. از طرفی دانشمندان فیزیک نظری و بیولوژی همچون راندرز^۵ نیز گام‌های موثری در پیشرفت این نظریه برداشتند.

در سال ۱۹۳۳ کارتان^۶ اصول هندسه‌ای را که فینسلر ابداع نموده و سایرین آن را کامل تر کرده بودند و به عنوان هندسه فینسلر شناخته می‌شد گسترش داد و با معرفی نوعی هموستار که به نام خود او یعنی هموستار کارتان نامیده شد، بیشترین کمک را در حصول نتایج جالب از فضای فینسلر نمود که ما نیز در اینجا به بررسی یکی از آنها خواهیم پرداخت.

اخیراً نیز پرفسور اکبرزاده مقالاتی را در مورد فضای فینسلر ارائه نموده که از جمله آنها در سال ۱۹۶۳ یک شرط لازم و کافی برای آنکه یک تبدیل بی‌نهایت کوچک روی یک فضای فینسلر هم‌مدیس باشد به دست آورد و نیز در سال ۱۹۷۹ ثابت کرد که روی یک منیفلد فینسلر با انحنا عددی ثابت، تحت شرایطی گروه تبدیلات هم‌مدیس، به گروه تبدیلات ایزومتري کاهش می‌یابد.

^۱ P. Finsler

^۲ J. L. Synge

^۳ J. H. Taylore

^۴ L. Berwald

^۵ G. Randers

^۶ E. Cartan

در سال های اخیر نیز یامائوشی^۷ تحقیقاتی در این زمینه داشته است که به عنوان مثال در سال ۱۹۷۸ تبدیلات همدیس، متجانس و ایزومتری را روی فضای ریمان مورد بحث قرار داده و همچنین در سال ۱۹۹۰ به بررسی تبدیلات همدیس و متجانس روی فضای فینسلر پرداخته است.

در مطالعه هندسه فینسلر میدان های برداری ترفیع یافته کامل اهمیت زیادی دارند. نتایج زیر در زمینه میدان های برداری ترفیع یافته کامل به دست آمده است:

- گیریم (M, g) منیفلدی ریمانی، X میدانی برداری روی M و X^c میدان برداری ترفیع یافته کامل X روی TM باشد. اگر TM را با متر g_2 در نظر بگیریم آنگاه X^c یک میدان برداری همدیس روی TM است اگر و تنها اگر X روی M متجانس باشد.

- گیریم (M, g) منیفلدی ریمانی باشد، اگر TM را با متر $g_1 + g_3$ در نظر بگیریم آنگاه X^c یک میدان برداری همدیس روی TM است اگر و تنها اگر متجانس باشد.

در اینجا ما به معرفی متر وشبه متر ریمان ترفیع یافته روی TM یا \bar{g} می پردازیم و قضایای زیر را به اثبات می رسانیم:

- گیریم M منیفلدی ریمانی باشد و TM فضای مماس آن همراه با متر \bar{g} ، آنگاه هر میدان برداری ترفیع یافته کامل همدیس روی TM متجانس است.

- فرض کنیم (M, g) منیفلدی فینسلری، TM فضای مماس بر آن و \bar{g} متر ترفیع یافته g روی TM باشد. آنگاه هر میدان برداری ترفیع یافته کامل همدیس روی TM متجانس است.

این پایان نامه شامل پنج فصل است:

در فصل اول به بیان تاریخچه و نیز مقدمات هندسه منیفلد می پردازیم. فصل دوم که خود شامل شش بخش است به معرفی منیفلد فینسلر و انواع آن و نیز ویژگیهای یک منیفلد همراه با هموستار فینسلر یا کارتتان اختصاص دارد.

فصل سوم به بیان مشتق لی تانسورها نسبت به یک میدان برداری می پردازد و مشتق لی اعضای پایه فضای TTM و دوگان آن را محاسبه می کنیم و در ادامه با معرفی چهار متر ریمان متفاوت روی TM به محاسبه مشتق لی آنها می پردازیم.

فصل های چهارم و پنجم به اثبات قضایای مربوط به میدان های برداری ترفیع یافته کامل همدیس روی منیفلدهای ریمان و فینسلر خواهیم پرداخت.

فصل ۱

تعاریف و قضایای مورد نیاز

۱.۱ تاریخچه

پائول فینسلر^۱ در یازدهم آوریل ۱۸۹۴ در هیلبورن^۲ واقع در آلمان دیده به جهان گشود، دوره ابتدایی خویش را در یورخ^۳ گذراند و در سال های ۱۹۰۸ تا ۱۹۱۲ در کانستا^۴ دوره ی متوسطه ی خویش را کامل نمود. پس از فارغ التحصیلی در سال ۱۹۱۳ برای ادامه تحصیل به گوتینگن^۵ رفت و از محضر جمعی از بهترین ریاضی دانان همچون ادموند^۶، هیلبرت^۷ و کلین^۸ بهره مند گردید.

رساله دکترای فینسلر درباره رویه ها و منحنی ها در فضاها ی عمومی^۹ که توسط کاراتئودوری^{۱۰} راهنمایی شد نام فینسلر را به عنوان یک هندسه دان مطرح کرد. در واقع کارتان^{۱۱} در سال ۱۹۳۴ کتابی به نام هندسه ی فینسلر نوشت که نام وی را در هندسه دیفرانسیل پایه نهاد.

^۱ Paul Finsler

^۲ Hilborn

^۳ Urch

^۴ Consta

^۵ Gotingen

^۶ Edmond

^۷ Hilbert

^۸ Klein

^۹ Curvature and surfaces in general spaces

^{۱۰} Caratheodori

^{۱۱} Cartan

فضای فینسلر تعمیم فضای ریمان^{۱۲} است که در آن تابع دیفرانسیل پذیر طول قوس ، هندسه مینکوفسکی^{۱۳} را به طور موضعی حفظ می کند. [۱۰] فینسلر به نظریه مجموعه ها علاقه مند شده بود و تا مدت زمان زیادی هندسه دیفرانسیل را کنار گذاشت. پایان نامه فینسلر که در رابطه با خواص هندسه فینسلر بود در سال ۱۹۲۲ در دانشگاه کولوگن^{۱۴} مورد تایید قرار گرفت و یک سال بعد مقاله غیر قابل پیش بینی وی تحت عنوان "آیا تناقضی در ریاضیات وجود دارد" به چاپ رسید. در سال ۱۹۲۷ فینسلر به دانشگاه زوریخ رفت و به سال ۱۹۴۴ در آن دانشگاه به درجه استادی رسید.

در زوریخ علاوه بر نظریه مجموعه ها، روی هندسه دیفرانسیل ، نظریه اعداد، نظریه احتمال و مبانی ریاضیات به تحقیق پرداخت. در ۱۹۲۶ فینسلر مهمترین کار را خود در نظریه مجموعه ها، تحت عنوان "مبانی نظریه مجموعه ها" به چاپ رساند. وی تمایل داشت که قسمت دوم این کار را نیز در دنباله ی بحث اول به چاپ برساند اما از آنجا که قسمت نخست مورد انتقاد شدید قرار گرفت برنامه اش را عوض کرد و قسمت دوم را به پاسخ دادن به نقدها اختصاص داد که در سال ۱۹۶۵ به چاپ رسید. فینسلر در تاریخ ۲۹ آوریل ۱۹۷۰ در کشور سوئیس چشم از جهان فرو بست.

۲.۱ منیفلد دیفرانسیل پذیر و کلاف مماس بر آن

فرض کنیم M یک مجموعه ناتهی و O زیر مجموعه بازی از \mathbb{R}^n ، $U \subseteq M$ باشد. نگاشت دوسویی

$$x:U \longrightarrow x(U) = O \subseteq \mathbb{R}^n$$

را یک کارت n بعدی و زوج (x, U) را یک کارت موضعی می نامیم.

تابع f را از کلاس C^k گوئیم هر گاه k بار مشتق پذیر و مشتق k ام آن پیوسته باشد.

^{۱۲}Riemann

^{۱۳}Minkowski

^{۱۴}Cologn

اگر (x, U) و (y, V) دو کارت موضعی n بعدی روی M باشند گوییم این دو کارت مرتبط از کلاس C^k هستند هرگاه $x(U \cap V)$ و $y(U \cap V)$ باز بوده و نگاشت زیر

$$y \circ x^{-1} : x(U \cap V) \rightarrow y(U \cap V)$$

و معکوس آن توابعی از کلاس C^k بین دو زیر مجموعه باز \mathbb{R}^n باشند.

یک خانواده از کارتهای C^k مرتبط $\{(x_\alpha, U_\alpha)\}_{\alpha \in I}$ تشکیل یک اطلس n بعدی C^k روی M می دهند هرگاه حوزه تعریف آنها M را پوشانند. مجموعه M همراه با یک اطلس ماکزیمال n بعدی C^k (که بنابر لم زورن موجود است) را یک منیفلد دیفرانسیل پذیر n بعدی از کلاس C^k می نامند.

نگاشت $g : M \rightarrow \mathbb{R}$ را در نقطه $p \in M$ دیفرانسیل پذیر گوییم هر گاه برای کارت دلخواه (x, U) حول نقطه p نگاشت

$$g \circ x^{-1} : x(U) \rightarrow \mathbb{R}$$

دیفرانسیل پذیر باشد. نگاشت g را روی M دیفرانسیل پذیر گویند هر گاه در تمام نقاطش دیفرانسیل پذیر باشد.

ثابت می شود که دیفرانسیل پذیری یک نگاشت مستقل از انتخاب کارت است [۱]. اگر M یک منیفلد دیفرانسیل پذیر باشد منظور از $C^\infty(M)$ مجموعه همه توابع حقیقی مقدار از کلاس C^∞ روی M است.

تعریف ۱.۲.۱. اگر $p \in M$ آنگاه یک بردار مماس بر M در نقطه p عبارتست از یک نگاشت:

$$X_p : C^\infty(M) \rightarrow C^\infty(M)$$

به قسمی که:

$$\forall a, b, k \in \mathbb{R} \quad f, g \in C^\infty(M)$$

$$X_p(af + bg) = aX_p(f) + bX_p(g) \quad .۱$$

$$X_p(fg) = X_p(f)g(p) + f(p)X_p(g) \quad .۲$$

$$X_p(k) = 0 \quad .۳$$

مجموعه همه بردارهای مماس بر M در p تشکیل یک فضای برداری می‌دهند که آن را با $T_p M$ نمایش می‌دهیم. ثابت می‌شود که اگر x یک کارت روی M باشد آنگاه خانواده مشتقات جزئی $\{\frac{\partial}{\partial x^i}\}_{i=1}^n$ یک پایه برای $T_p M$ است [۱]. بنابراین هر بردار مماس X_p را می‌توان به صورت

$$X_p = \sum_{i=1}^n y^i \frac{\partial}{\partial x^i}$$

نمایش داد.

فرض کنید $TM = \bigcup_{p \in M} T_p M$ در این صورت TM یک منیفلد دیفرانسیل پذیر $2n$ بعدی است که آن را کلاف مماس می‌نامیم. مختصات هر نقطه در TM توسط $2n$ تایی (x^i, y^i) مشخص می‌شود که در آن x^i ها مختصات نقطه p و y^i ها مولفه های بردار مماس X_p هستند.

فرض کنید $T_{X_p}(TM)$ فضای مماس بر منیفلد TM در X_p باشد. به راحتی مشابه آنچه که در اثبات پایه بودن $\{\frac{\partial}{\partial x^i}\}$ گفته شده است می‌توان ثابت کرد $2n$ تایی $\{\frac{\partial}{\partial x^i}, \frac{\partial}{\partial y^i}\}$ پایه ای موضعی برای $T_{X_p}(TM)$ است. قرار می‌دهیم

$$T(TM) = \bigcup_{X_p \in TM} T_{X_p}(TM)$$

در این صورت $T(TM)$ نیز یک منیفلد دیفرانسیل پذیر $4n$ بعدی است که آن را کلاف مماس دوم M می‌نامند. فرض کنید (x', U') با مولفه های (x'^1, \dots, x'^m) یک دستگاه مختصات دیگر در همسایگی نقطه $m \in M$ باشد آنگاه:

$$x : U \longrightarrow \mathbb{R}^n$$

$$m \mapsto ((x'^1(m), \dots, x'^n(m)))$$

$$x' : U' \longrightarrow \mathbb{R}^n$$

$$m \mapsto (x'^1(m), \dots, x'^n(m))$$

نگاشت تغییر کارت عبارتست از :

$$x' \circ x^{-1} : x(U \cap U') \longrightarrow x'(U \cap U')$$

$$(x^1(m), \dots, x^n(m)) \mapsto (x'^1(m), \dots, x'^n(m))$$

همچنین با توجه به قرارداد جمع بندی در هندسه دیفرانسیل مبنی بر حذف علامت زیگما هنگامی که یک اندیس در بالا و پایین تکرار شود^{۱۵} داریم:

$$X_m = y^i \frac{\partial}{\partial x^i}, \quad X_m = y'^i \frac{\partial}{\partial x'^i}, \quad y'^k = y^i \frac{\partial x'^k}{\partial x^i}, \quad y^k = y'^i \frac{\partial x^k}{\partial x'^i}$$

بنابراین ژاکوبین ماتریس تغییر مختصات داده شده با توجه به روابط بالا به صورت زیر خواهد بود:

$$\mathbf{J} = \begin{pmatrix} \frac{\partial x'^i}{\partial x^i} & \frac{\partial x'^i}{\partial y^i} \\ \frac{\partial y'^i}{\partial x^i} & \frac{\partial y'^i}{\partial y^i} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{\partial x'^i}{\partial x^i} & \cdot \\ y^a \frac{\partial^2 x'^i}{\partial x^i \partial x^a} & \frac{\partial x'^i}{\partial x^i} \end{pmatrix}$$

با توجه به قضیه تابع معکوس چون دترمینان فوق مثبت است می توان گفت عکس نگاشت تغییر مختصات موجود و دیفرانسیل پذیر است. چون $\left\{ \frac{\partial}{\partial x^i}, \frac{\partial}{\partial y^i} \right\}$ پایه ای برای $T_{X_m}(TM)$ است لذا:

$$\frac{\partial}{\partial x'^j} = A_j^i \frac{\partial}{\partial x^i} + B_j^i \frac{\partial}{\partial y^i}$$

با اثر دادن طرفین رابطه بر x^k داریم: $A_j^k = \frac{\partial x^k}{\partial x'^j}$ و با اثر دادن طرفین رابطه بر y^k داریم:

$$B_j^k = \frac{\partial y^k}{\partial x'^j} - \frac{\partial x^i}{\partial x'^j} \frac{\partial y^k}{\partial x^i} = \frac{\partial y^k}{\partial x'^j} = y'^i \frac{\partial^2 x^k}{\partial x'^i \partial x'^j}$$

بنابراین

$$\frac{\partial}{\partial x'^j} = \frac{\partial x^i}{\partial x'^j} \frac{\partial}{\partial x^i} + y'^i \frac{\partial^2 x^i}{\partial x'^i \partial x'^j} \frac{\partial}{\partial y^i}$$

و به همین ترتیب می توان ثابت کرد:

$$\frac{\partial}{\partial y'^j} = \frac{\partial y^i}{\partial y'^j} \frac{\partial}{\partial y^i}$$

فرض کنید $E \subseteq M$. یک میدان برداری X روی E تابعی است که به هر نقطه $m \in E$

^{۱۵} برای مشاهده قانون رقص اندیس های انیشتین به [۱] مراجعه شود.

یک بردار مماس X_m از $T_m M$ را نسبت می‌دهد به بیان دیگر:

$$X : E \longrightarrow TM$$

$$m \mapsto X_m \in T_m M$$

یک میدان برداری از کلاس C^∞ است هر گاه دامنه آن در M باز بوده و برای هر m در دامنه X و هر $f \in C^\infty(M)$ داشته باشیم $X_m \cdot f$ نیز عضوی از $C^\infty(M)$ باشد.

قضیه ۲.۲.۱. [۱] فرض کنید X یک میدان برداری از کلاس C^k روی باز W از M باشد. به ازای هر W عددی مانند $\epsilon > 0$ ، همسایگی از m مانند U در W و یک خانواده یکتا از دیفئومورفیسم‌های C^k مانند $\{\phi_t\}$ وجود دارد به طوری که:

$$\phi_t : U \longrightarrow \phi_t(U) \subseteq M$$

و ϕ_t با شرط $|t| < \epsilon$ در موارد زیر صدق می‌کند:

• نگاهت

$$\psi : (-\epsilon, \epsilon) \times U \longrightarrow W$$

$$(t, m) \mapsto \phi_t(m)$$

از کلاس C^k است.

$$\phi_s \circ \phi_t = \phi_{s+t} \quad |t| < \epsilon, |s| < \epsilon, |s+t| < \epsilon \bullet$$

$$\phi_0 = Id$$

که در آن o عمل ترکیب توابع است.

• اگر $m \in U$ آنگاه X_m بردار سرعت منحنی $\phi_m : t \mapsto \phi_t(m)$ است. به بیان دیگر:

$$X(m) = \left. \frac{d}{dt} \phi_t(m) \right|_{t=0}$$

در این صورت خانواده $\{\phi_t\}$ از دیفئومورفیسم‌های موضعی را گروه یک پارامتری تولید شده توسط X می‌نامیم.

بنابراین هر میدان برداری یک گروه موضعی یک پارامتری تعریف می‌کند و برعکس [۱].

تعریف ۳.۲.۱. میدان برداری X را کامل ^{۱۶} می‌نامیم هر گاه گروه موضعی یک پارامتری آن به ازای هر عدد حقیقی t تعریف شود.

تعریف ۴.۲.۱. فرض کنیم $X, Y \in TM$ در این صورت نگاشت:

$$[X, Y] : C^\infty(TM) \longrightarrow C^\infty(TM)$$

$$f \mapsto [X, Y].f$$

که در آن

$$[X, Y].f = X.(Y.f) - Y.(X.f)$$

گروه دو میدان برداری X و Y نامیده می‌شود.

فصل ۲

فضای فینسلر

۱.۲ مقدمه

در این بخش ابتدا به تعریف منیفلد ریمانی که مقدمه ای بر منیفلد فینسلر است می پردازیم. در این راستا ابتدا تانسورها را مورد بررسی قرار می دهیم و سپس با استفاده از آنها به معرفی ساختار ریمانی روی منیفلد دیفرانسیل پذیر می پردازیم. در ادامه منیفلد فینسلری را تعریف کرده و مترها و ساختارهای خاص آن را مورد مطالعه قرار می دهیم. در انتهای فصل هموستار خطی و غیر خطی که نقش بسیار مهمی در اثبات قضایای اصلی این تحقیق دارد تعریف خواهد شد.

۲.۲ منیفلد ریمانی

فرض کنید E یک فضای برداری n بعدی روی میدان K باشد، هر نگاشت p خطی f را روی E یک تانسور از نوع $\binom{0}{p}$ کواریان می نامیم.

$$f : \underbrace{E \times \dots \times E}_p \rightarrow K$$

مجموعه همه تانسورهای p مرتبه کواریان را به $\otimes_p E$ نمایش می دهیم.

یک تانسور $(\cdot)_p$ کواریان متناوب را یک p -فرمی می‌نامیم.

$$f : \underbrace{E \times \dots \times E}_p \longrightarrow K$$

$$f(X_1, \dots, X_i, \dots, X_j, \dots, X_p) = -f(X_1, \dots, X_j, \dots, X_i, \dots, X_p)$$

مجموعه تمام تانسورهای $(\cdot)_q$ کواریان روی E^* (که E^* فضای دوگان E می‌باشد) را تانسورهای $(\cdot)_q$ کنترآواریان روی E گویند.

$$f : \underbrace{E^* \times \dots \times E^*}_q \longrightarrow K$$

در حالت کلی تانسور $(\cdot)_p$ یعنی p مرتبه کواریان و q مرتبه کنترآواریان یک نگاشت $p+q$ خطی به فرم زیر است:

$$f : \underbrace{E \times \dots \times E}_p \times \underbrace{E^* \times \dots \times E^*}_q \longrightarrow K$$

می‌دانیم که اگر M یک منیفلد باشد آنگاه برای هر $m \in M$ داریم $T_m M$ یک فضای برداری است. پس قرار می‌دهیم $E = T_m M$ و $K = C^\infty(M)$ لذا تعریف زیر را داریم

تعریف ۱.۲.۲. قرار می‌دهیم

$$\otimes_p \cdot TM = \bigcup_{m \in M} \otimes_p \cdot T_m M$$

اگر M یک منیفلد n بعدی باشد، منظور از یک p تانسور کواریان روی M ، یک p تانسور کواریان روی TM است یعنی

$$\otimes_p \cdot M \cong \otimes_p \cdot TM$$

مجموعه تمام p -فرمی‌ها روی M را با $\Omega^p(M)$ نشان می‌دهیم. اگر T یک تانسور p مرتبه کواریان روی منیفلد n بعدی M باشد، نمایش آن به صورت زیر است [۱]:

$$T(X_{i_1}, \dots, X_{i_p}) = t_{i_1 \dots i_p} dx^{i_1} \otimes \dots \otimes dx^{i_p}(X_{i_1}, \dots, X_{i_p}) \quad 1 \leq i_k \leq n, \quad k = 1, \dots, p$$

و اگر T تانسور مرتبه (q) باشد داریم:

$$T(X_{i_1}, \dots, X_{i_p}, \omega_{j_1}, \dots, \omega_{j_q}) = t_{i_1 \dots i_p}^{j_1 \dots j_q} dx^{i_1} \otimes \dots \otimes dx^{i_p} \dots \otimes \frac{\partial}{\partial x^{j_1}} \otimes \dots \otimes \frac{\partial}{\partial x^{j_q}}(X_{i_1}, \dots, X_{i_p}, \omega_{j_1}, \dots, \omega_{j_q})$$

$$1 \leq i_k \leq p, 1 \leq j_k \leq q, \omega_{j_k} \in C^\infty(M)$$

که در آن $X_{i_k} \in T_m M$ و $\{dx^{i_k}\}$ دوگان پایه $\{\frac{\partial}{\partial x^{i_k}}\}$ از $T_m M$ نسبت به کارت (x, U) حول نقطه $m \in M$ می باشد.

تعریف ۲.۲.۲. یک متر ریمان 1 یا ساختار ریمانی روی منیفلد دیفرانسیل پذیر M نگاشتی است که به هر $p \in M$ یک ضرب داخلی $\langle \cdot, \cdot \rangle_p$ روی فضای مماس $T_p M$ که متقارن، دو خطی و مثبت معین است نسبت می دهد. به بیان دیگر

$$g: M \rightarrow \{\text{فضای ضرب داخلی روی } TM\}$$

$$p \mapsto g_p: T_p M \times T_p M \rightarrow C^\infty(M)$$

$$\langle X, Y \rangle_p := g_p(X, Y) = g_{ij} dx^i \otimes dx^j(X, Y)$$

که در آن

$$g_{ij} = \left\langle \frac{\partial}{\partial x^i} \Big|_p, \frac{\partial}{\partial x^j} \Big|_p \right\rangle_p$$

یک تابع دیفرانسیل پذیر روی M است.

معمولا در صورت عدم وجود ابهام اندیس p در تابع $\langle \cdot, \cdot \rangle_p$ نوشته نمی شود. g_{ij} ها را مولفه های متر ریمان می نامند. یک منیفلد دیفرانسیل پذیر به همراه یک متر ریمان، منیفلد ریمانی نامیده می شود.

می توان متر ریمان را به عنوان یک تانسور به صورت زیر نیز تعریف کرد: منظور از یک متر ریمان روی منیفلد M یک تانسور g از نوع $(\dot{2})$ به قسمی که:

$$\forall X, Y \in TM \quad g(X, Y) = g(Y, X) \quad \bullet \text{ متقارن باشد}$$

$$g(X, Y) \geq 0 \quad \bullet \text{ مثبت معین باشد}$$

و منظور از یک متر شبه ریمان 2 روی منیفلد M یک تانسور g از نوع $(\dot{2})$ است که

^۱Riemannian metric

^۲Pseudo Riemannian metric

مقارن بوده و اگر به ازای هر $Y \in TM$ داشته باشیم: $g(X, Y) = 0$ آنگاه $X = 0$.
 در واقع هر متر ریمان به صورت $g = g_{ij} dx^i \otimes dx^j$ نوشته می‌شود که در آن $g_{ij} = g_{ji}$.
 منیفلد M را همراه با یک متر ریمان یک منیفلد ریمانی می‌نامیم.
مثال ۳.۲.۲. ضرب داخلی بردارها روی فضای اقلیدسی \mathbb{R}^2 یک متر ریمان به صورت زیر تعریف می‌کند:

$$g(X, Y) = g_{ij} dx^i dx^j(X, Y)$$

که در آن

$$g_{ij} = \langle e_i, e_j \rangle = \delta_j^i$$

بنابراین:

$$g = (dx^1)^2 + (dx^2)^2$$

با تعریف متر ریمان روی یک منیفلد می‌توان طول قوس منحنی c را روی آن با استفاده از رابطه

$$s = \int_a^b \left\langle \frac{dc}{dt}, \frac{dc}{dt} \right\rangle^{\frac{1}{2}} dt$$

به دست آورد که اثبات این رابطه در کتب مقدماتی هندسه دیفرانسیل آمده است [۵].
 لذا محاسبه طول قوس یک منحنی روی یک منیفلد مستلزم تعریف متر ریمان روی آن منیفلد است و این خود انگیزه‌ای بود برای تعریف فضای فینسلر که در آن می‌توان بدون استفاده از ضرایب متر ریمان طول قوس یک منحنی روی منیفلد را محاسبه کرد که در این فضا نیز اگر (x, U) یک کارت روی منیفلد باشد تابعی با متغیرهای x^i و dx^i برای اندازه‌گیری طول قوس معرفی می‌شود [۴].

۳.۲ منیفلد فینسلری

تعریف ۱.۳.۲. منظور از یک ساختار فینسلری روی منیفلد M نگاهت

$$F : TM \setminus 0 \rightarrow [0, \infty)$$

$$F(x, y) = F(y^i \frac{\partial}{\partial x^i} |_x)$$

است که در شرایط زیر صدق می‌کند:

- $F(x, y)$ از کلاس C^∞ باشد.